

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Jn octaua Pasce. II. Sermo. LXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

rabilis. et est illa q̄ electi dei fruunt deo i ce
lo quietati et pacificati in appetitu suo. nihil
ultra desiderare volentes s̄m Boeciū de cō
solatione. Sunt enī tria in aīa n̄ra p̄ncipa
lia naturalia. Primū est cognitiū. et intel
lectus n̄r q̄ vniuersa cognoscim. Secun
dū amariū. et est n̄r affectus q̄ amāda diligi
mus. Tertū est n̄r effectus q̄ opationi insi
stim. Hec autē oīa in celo q̄erant et pacifi
cant. Nā intellectu n̄r q̄escit in cōreplatiōe
p̄spicacissime veritat. q̄escit affectus in dul
ci p̄gustatione suauissime bonitat. Tertio
quiescat effectus in p̄tinuatiōe trāquillitat.
Ibi enī est sūma prudētia. sūma scīa totuz
intellectū implet. ita q̄ nihil remaneat in
eovacuū. Et satiat intellectu ad plenū. Ba
ruth. iij. Disce vbi sit prudētia. vbi sit v̄tus.
vbi sit intellectus. vt scias simul vbi sit lumē
oculorū et par. Vbi sunt q̄ multa scire cu
piunt. et h̄ scire negligūt. q̄ scito oīa scirent.
Dicit t̄m Bre. Quid ē q̄d nō videat q̄ vidē
tem oīa vident. Ibi etiā est sūmū gaudiū.
Ideo affectus sūme et ad plenum quiescit.
Ista. vlti. Ego declinabo sup eā. s. sup aīa
flumen pacis. Nō dicit guttā s̄ flumen p̄
pter copīa et habundantiā gaudiōz. Ibi eti
am erit b̄ritudo etna et intermiabil. Et iō
effectus seu opatio n̄ra sūme q̄erabit. q̄ si
ne sine. Iuxta illud Iste. xxxij. Sedebit
p̄p̄s me in pulchritudine pacis. in taberna
culis fiducia. et in requie opulēta. Istam q̄
pacē frēs desiderem fugiētes pacez seculi
yanā et trāsitorīa et inq̄rentes eternā q̄tin
de pace gr̄e p̄ueniam ad pacē glorie etne.
Ad quā nos p̄ducatur p̄r et fili. et. s. Amē.

In octaua Pasce. II. Sermo. LXII.

Berari qui non ui
derunt et crediderunt. Job. xx.
Sicut dicit Aug. in li. de yer
bis dñi. Nulle maiores diuitie. nulli hono
res. nulla b̄ mundi maior ē suba q̄ ē fides
cartholica q̄ p̄cōdes hoīes saluat. cecos il
luminat et firmos curat. fideles iustificat.
penitētes reparat. iustos augmētat. et i ete
na beatitudine cū sanctis angelis collocat.
Decille. Et q̄b̄ p̄r q̄ hoīes maxie debēt
esse solitati ad h̄ndam fidē et de oībo p̄nēti
bus ad fidē. eo q̄ s̄m graduz fidei caritate
informate recepturi sūt p̄mia in celo. Iux
ta illud Aug. in li. de oībo. Ille apud deū
plus b̄z loci q̄ plus attulit nō argēti sed fi

dei. Hinc saluator ait. In domo p̄ris mei
māsiones multe sunt. Job. xiiij. Nō v̄nig
nō est nisi p̄pter diuersitatē meritorū et fi
dei radice p̄cedentiū. in q̄ quidā certius et
deuotius se p̄me p̄ritati subiiciūt q̄ alij. Quā
s̄m hoc etiā fides ē maior in vno q̄ in alio
vt dicit Tho. ij. ij. q. iij. ar. vij. Cū igitur et fi
de sicut ex radice oīa n̄ra merita p̄cedant.
ita vt q̄cqd meriti q̄cqd beatitudis aīa no
stra susceptura ē ex fidei fundamēto proce
dat. vt dicit Aug. sup Job. recte saluator
cōmendans suos fideles dicit. Beati qui
nō viderūt et crediderunt. q̄ si di. Si beati
sūt illi q̄ viderūt et crediderūt. q̄ntomagis illi q̄
nō viderūt et crediderūt. Quā Aug. sup Jo
bannē dicit. Fides ē credere q̄d nō vides
Sed forte dices. Ergo fides sc̄i Tho
me fuit diminuta et impleta. q̄ v̄sa credi
dit. Credidit enī x̄pm resurrexisse t̄cip̄
mo q̄n eius vulnera vidit et palpauit. R̄
deo certe nō. imo fuit p̄fecta fides. q̄ aliud
vidit aliud credidit. Vidit enī hoīem et cre
didit deū. vt dicit sc̄us Tho. ij. ij. q. i. arti.
iij. in solutiōe p̄mi articuli. Quā ē fides
n̄ra cū apl̄s. q̄ lz videt h̄ūanitatē et c̄r̄. n̄
iteri crediderūt deitatē. sicut et nos q̄ nihil
hoīz vidētes v̄rūq̄ credim. et iō eadē est
beatitudo n̄ra cū illis. Sicut q̄ beati q̄ v̄
derunt et crediderūt. ita beati q̄ nō viderūt
et crediderūt. Circa v̄ba n̄ri et ematis tria
sunt p̄sideranda q̄ oībo xp̄ianis p̄sideratio
ne sunt digna. Primo de fidei excellentia.
Seco de fidei sufficiētia. Tertio de fidei
efficacia. q̄ tria q̄ p̄siderabunt reuera beati
erūt. q̄ nō viderunt et crediderunt.

Dixi primo
ad hoc vt boni
nes beati sint qui
nō viderunt et crediderūt requiritur vt co
gnoscant fidei excellentiā. Tanta sc̄dē
est excellētia fidei supra alias v̄rutes. vt cū
oīes v̄rutes xp̄ianis aut p̄cipiant aut p̄
suadeant. a nulla t̄m carū denoient p̄ter
a fide. Quā nec a spe dicunt sperales nec a
caritate caritatiū. nec a fortitudine fortes.
nec a t̄pantia t̄pēratī. nec a prudētia pru
dentes. nec a iusticia iusti et sic de alijs. sed
a sola fide dicunt xp̄i fides. Et iō Aug. sup
Jobem appellat eā fundamētū oīm aliarū
virtutū. Nō declarat Tho. ij. ij. q. iij. arti.
vij. q̄ p̄ se et simplr fides est p̄ma v̄tus inter
oīes v̄rutes theologicas. q̄ natural' co
gnitio nō p̄t attingere ad deū s̄m q̄d ē ob

In octava pasce

lectum beatitudinis putat in ipm spes
et caritas nisi p fide. q fides est pma virtus
inter virtutes theologicales. s. inter caritate
et spem. et multo magis inter virtutes politi/
cas seu morales ipa e prima. qz no pnt esse
vere virtutes nisi p supposita fide. vt dicit p
Aug. in li. 2tra Juliani. In aplis dicit
Heb. xi. Sine fide impossibile est placere
deo. Et iter. Omne qd no est ex fide pecca/
tu est. Rom. xiiij. Ex his pcludit aplos q fi/
des est suba sperandar rez argumētuz nō
apparētū Heb. xi. Dō Dionisi in li. de di/
uinis noibz. c. vii. exponens dicit. Q fides
est manēs credentiū fundamētū collocās
eos in veritate et in ipis veritatē. Et hoc di/
cit aplos subam sperandar rerū. causam
subsistēdi in nobis res sperandas. s. bona
futura. Et h vel in futuro qz faciet subsiste
re in nob res sperādas in patria p apertaz
visionē. vel in pnti. qz iā facit nob eas subsi/
stere p spem et expectationē. In glo. sup il/
lud. Math. j. Abraaz genuit ysaac. i. fides
spem. Itē dī argumētū. i. pbatio siue de/
monstratio qdā rez nō apparētū. quia fi/
des ostēdit nobis inuisibilia. Et h vel fi/
des antiquoz patrū. qz enī ita crediderūt.
q ita est. vel fides nra est. qz enim fides ita
dicit. sed qz ita ē. Pec Borra. sup eplam
Heb. xi. c. Et his ptz excellētia huius virtutis
qz in hoc consistit fm Tho. ii. q. iij. ar. j. est
pma inchoatio rez sperandarū in nobis.
Per assensuz enī fidei habem⁹ actualit om
nes res sperādas. In h enī speram⁹ beati
ficari q videbim⁹ apra visionē veritatē cui
p fidem adberem⁹. Dec Tho. Et iō salua
tor beaificat illos q sibi p fidem adberēt
dicens. Beati q nō viderūt et crediderunt.
Et itē hic sciendū q inter fidē spem et cari
tatem e talis ordo q p fidē dirigif homo i
via. Et qz via ardua est spe omnipotēte in/
nititur. et p caritatē sūmi boni attrahitur.
In Aug. dicit Q fides nos deo supōit
et subijac. spes erigit. charitas vnit. Fide
agnoscimus nos sub deo esse. et debitores
nos esse seruiciū. Spes nos eleuat vt au/
deamus aggredi qd supra vires nras est.
Caritas autē facit nos esse cū deo. et tm de
primo.

Dixi secūdo q ad hoc vt ho
mies bñ sint re
quirūt vt cognoscant sue fidei sufficientiā.
Quia enī hñe se credūt fidē sufficientē et

debitam at p pfectā ad salutē. q tñ in reive
ritate eam nō hñt. Et iō necesse est cogno
scere sufficientiā fidei ad salutē requisitaz.
Circa qd est p consideranduz de tribz. Primo
de diuersitate fidei in diuersis boibz. Se
cundo de integritate fidei. Et tertio de p/
fectione et sufficientiā fidei. De pmo sciēduz
q circa fides sunt multe diuersitates. Est
enī in qbusdā fides viua. in qbusdā mor/
tua. in qbusdā fides ficta. in qbusdā nō fi/
cta. sed vera. in qbusdā fides magna. in q/
busdā fides modica. in qbusdā fides im/
plicita. in qbusdā autē explicita. Fides vi/
ua est fides q potens ē elicere debitas ope
rationes. De q Abacuc. dī. ij. Iust⁹ autē ex
fide viuit. et hec vocat fides p dilectionem
operās fm Borra ad Heb. xi. vii ibi ipse ex
ponit. Iustus ex fide viuit. vita grē in psen
ti et viuet in futuro vita glie. De fide mor/
tua dī Jaco. ij. Fides sine opibz mortua ē
Et hec dī fides informis. i. carēs forma. q
est caritas. sicut corp⁹ carēs aīa. q est eius
forma et vita. In glo. sup dicit Jaco dicit.
Fides sine opibz mortua ē. Quibz opibz
reuiuifcat fides. q prius erat mortua. et in/
formis fit formata et viues. Dec glo. Sed
di. vere dñe in h est mirabile q fides infor
mis fit formata. et sic de mortua iterz viua.
Quis autē nō miret q totiens de mortuo
um suscitēt qtiens perōris fidē p peccatuz
mortuā iteruz viuifcet. Et sic totiens erit
mortuoz suscitatio qtiens perōr absoluz
tio. cū tñ nunqz pōt esse viuū. Rñ. fm Tho.
ij. q. iij. art. iij. Q qñ de fide formata fit
informis. et ecōuerso. nō mutat ibi fides.
sed mutatur subiectum fidei quod est ani/
ma q quandoqz habz fidem sine caritate.
qñqz autē cū caritate. Nō est q mirādū q de
mortuo fiat viuū. hoc enī facit grā. q est vi
tante spūalis. q totiens qtiēs pōt abesse et
adesse. qd nō fieret si eēt forma essentialis.
Fides ficta est eoz q ad temp⁹ credūt et in
tpe temptatiōis recedūt. Math. xiiij. et Lu
ce. viij. Fides nō ficta ē de q dī. j. Thimo.
j. Finis pcepti est caritas ex corde puro.
pscientia bona. et fide nō ficta. Uide qd di
cit caritatē pcedere a fide. Exponit Borra
dicēs. qz dilectio pcedit originalit et dispo
sitiue et potentia cognitua. imo minimus
actus caritatē ex fide pcedit q est in intelle
ctuali habitu. d modicitate fidei dī. Bar.
xiiij. Quodice fidei grē dubitasti. et Bar.
xiiij.

vi. q̄nto magis vos modice fidei. Dicit Ra-
banus. Modica fides est q̄ in deo de rpa/
libo spem nō habet. Et hec ē fides imperfe-
ctorū. vt dicit **Horra sup Ep̄lam. ij. Thef.**
ij. de qua dicit **Isa. liij.** Dñe q̄s credidit au-
ditui nro. Alia est fides magna. ⁊ hec ē pfe-
ctorū. de qua **Barth. xv. dicit** est mulieri.
O mulier magna ē fides tua. Ad h̄ autē vt
magnā fidem q̄s habeat req̄runt ista q̄ctu-
or. Primo vt de deo magna sentiat. vt cen-
turio q̄ credidit curari vno p̄bo filiū suū.
Barth. viij. Cui dicitur est a dño. Nō inue-
ni tantā fidē in israel. Sec̄do vt bona trāsi-
toria inuitu eterne retributiōis p̄temnat
Heb. xj. Fide moyses grādīs effect⁹ est re-
linquēs egyptū. Dicit **Horra. i.** cōtempnit
egypti gl̄iam in q̄ oñ dicit q̄ p̄ fidē est cōtem-
ptus bonoz t̄paliū. Dec **Horra. Tertio** vt
in aduersis de deo cōfidat. **Uñ. ij. Thef. f.**
dicit apls. In oibz gr̄as agere q̄ fides v̄ra
supercreuit. **Horra. sup habundātia cari-**
tatis. vel supercreuit. i. in tribulatiōibus
nō deficit. **Ero. i.** q̄nto magis opprimebant
egypti filios isrl. tanto magis crescebant.
Quarto vt cū hō petit a deo ⁊ statim nō ac-
cipit. a p̄posito non desistat. sicut chanaanē
Barth. xv. cui dicitur est. Magna ē fides
tua. De fide implicita quā tenent oēs h̄re
dicit **Heb. xj. Fides est suba sperādaz rerū.**
qd̄ firai homo oīa credēda in genere cre-
dit. De fide explicita quā tenent soluz h̄re
plari dicit. **De. iij.** Parati sp̄ ad satisfaciēdz
oīm poscenti vos rationē de fide spe ⁊ cari-
tate. Et sic p̄tz de fidei diuersitate. **B**
Sequit̄ de fidei integritate. Nā qd̄ p̄-
deslet h̄re fidē in parte ⁊ i parte nō. sic cre-
dere in p̄rem aut in filiū. vel in p̄rem ⁊ filiū
nō autē in sp̄m sc̄m ⁊ sic de alijs. Debet ḡ
esse de oibz articul̄ simul explicite vl̄ impli-
cite. Und̄ dicit sc̄tus **Tho. ij. ij. q. v. arti. ij.**
Q̄ sic p̄ctm̄ mortale cōtrariat̄ caritati. ita
discredere vñū articulū p̄trariat̄ fidei. Uñ
****Jaco. ij. d.** Qui peccat in vno fact⁹ est oīm**
reus. Sicut ḡ caritas nō remanet in hoīe
post vñū p̄ctm̄ mortale. sic nec fides post q̄s
discredit vñū articulū fidei. Et bis infert
sc̄tus **Tho. q̄ heretic⁹ q̄ discredit vñū arti-**
culū fidei nō h̄z habituz fidei nec formare
nec informis. qd̄ m̄graliter ibidē deducit.
Si autē q̄rit in q̄ cōsistat hec integritas fi-
dei. R̄ideo fm̄ **Tho. q̄ nō solū consistit in**
bis q̄ sunt vt articulū fidei. s̄z etiāz in bis q̄

sunt vt p̄cepta eccl̄astica. Et sic fm̄ istū do-
ctore tūc fides ē integra q̄n hō inheret do-
ctrine eccl̄ie. q̄ p̄cedit ex firmitate p̄ma et scri-
pturis sacris. tanq̄ infallibili diuine regule
Si autē ea q̄ sunt fidei alio mō tenent q̄ p̄fi-
dem. nō d̄z h̄re fidem sed op̄inōnē. Vñ ex
bis p̄tz solutio ad illud dubiū q̄ q̄rit. An il-
le dicat hereticus q̄ ex bis q̄ eccl̄ia docet. q̄
vult tenet. ⁊ q̄ vult nō tenet. Dicendū ē enī
breuiter q̄ talis si h̄ p̄naciter tenet. est he-
retic⁹. eo q̄ tal nō inheret eccl̄ie vt infalli-
li regule s̄z p̄rie voluntati. ⁊ sic h̄z potius o-
p̄inōnē q̄ fidē fm̄ p̄riā voluntatem. Dec
Tho. Attende q̄ audis vel leḡs dicta istius
doctoris dicēs. eccl̄ie p̄ oīa in bis q̄ fidei se
obedire debere. Sed forte dices. v̄z ē
in bis q̄ fidei sunt t̄m̄ nō in alijs. Ad quod
ego r̄ideo q̄ nō solū in bis. v̄z etiā i alijs
Nā sic dicit **Aug.** in li. de cura p̄ mortuis
agenda. q̄ si nulla ēēt auctoritas sacre scri-
pture q̄ doceret orare p̄ defunctos. tanta est
auctoritas eccl̄ie romane ⁊ ei⁹ p̄suetudo q̄
p̄ lege firmissima sine dubitatiōe ē tenēda.
Et h̄ aperit. Idē **Aug.** dicit in li. p̄ra sau-
ctum. q̄ nō crederet enā gelio nisi eū aucto-
ritas eccl̄ie cōmoueret. Docet etiā aptissime
scribens ad **Diononymū eplā. xviij.** dicit.
Cōtra aptissimū morez eccl̄ie nō sentiat.
Et **Damasce. li. iij.** suaz s̄maz dicit. Sem-
per p̄suetudo eccl̄ie suāda ē. **S̄c̄r̄ Diero-**
nym⁹ p̄ra viligatiū in eplā dicit. Quid ne-
cesse ē in man⁹ sumere qd̄ eccl̄ia nō p̄cipit.
Ire Aug. in li. **Samsonis. xj. di. eccl̄astica**
rū. oñ dicit multa ex sola p̄suetudie eccl̄ie tenē-
nenda. sicut signatio cruc̄ in fronte. b̄ndic-
ctio hostie triplex. plixitas canonis. orare
vsus orientē. b̄ndictio fontis. oleū v̄nciōis
in bap̄tismo. q̄ oīa tacita ac mystica tradi-
tione parrū sunt maḡ obfusa silentio q̄
publicata scripto. Quāta possent h̄ argu-
ī hereticos dogmatizantes d̄ v̄ra q̄ spe-
cie. de decimis. de indulgentijs ⁊ alijs. que
omnia sunt contra p̄cepta eccl̄ie ⁊ cōsue-
tudines ipsius approbatas.
De tertio sc̄z de sufficientia ⁊ perfectio-
ne fidei p̄tz. Nā tūc d̄z sufficientes ⁊ p̄fecta fi-
des. q̄n est de op̄ibz creationis. recreationis
⁊ gl̄ozificatiōis. ⁊ habet in simbolo ap̄stoz.
q̄rū p̄fessio est sicut qd̄ scala **Jacob. xij. g.**
dibz p̄structa. cui⁹ cacumē celuz tangit per
quā angeli descendūt ⁊ ascēdunt. Et d̄ns
insup innixus ē illi. h̄ est dicere q̄ qd̄ p̄-

In octava Pasce

ner ad diuinitatē xpi et hūanitatē ei⁹ ad tri-
nitatē psonarū et ecclie sacramēta. sufficien-
ter ibi tradit. **Uñ dicit Tho. ij. q. ij. arti.**
viii. **Q** credere trinitatē explicite est de ne-
cessitate salutis tpe noue legis et gr̄e. qz om̄s
q̄ renascunt in xpo h̄ ad ipsū p̄ inuoca-
tionē trinitatis. fm̄ illud **Matth. xl.** **Eun-**
tes in mūdū vniuersum p̄dicare euāgeliū
om̄i creature. baptizātes eos in noīe p̄ris
et filij et s̄. imo vt ip̄e ibide dicit. **Mysteriū**
xpi explicite credi nō pot̄ sine fide trinitatis
qz in mysterio xpi hoc cōtinēq̄ filius dei
carne assumpserit. qz p̄ gr̄am. s̄. mūdūz re-
nonauit. et iterū qz de sp̄s̄cō cōceptus sit.
Et his p̄z qz sufficiētia et p̄fectio fidei n̄ se
cōsistit maxime in his duobus que om̄es ex-
p̄licite necessario credere tenent. scz trini-
tatem psonarū in diuinis et mysteriū natini-
tatis. passionis. resurrectionis. ascēsiōis xpi
et missionis. s̄. et oīa cōtēta in simbolo apo-
stolorū. **Uñ fm̄ Huilbel. de lata petra.** p̄pter
hoc particule fidei in simbolo ap̄loz orien-
te dicte sunt articuli qz p̄ ipsos hortamur
ad credendum et ip̄i crediti artant nos ad
amōrē vel timorē dei vel aliā affectionē ad
deū. **Addit aut̄ p̄dicat̄ doctor qz nō oīa cre-**
denda p̄nt dici articuli fidei. Sūt enī q̄dā
que fidē antecēdūt. vt q̄ sunt iuris natural.
sicut est h̄ qz primo nō est nocendū. **Que-**
dā vero sequūtur fidē. vt h̄ qz anti xps̄ ē fu-
turus. que n̄ sunt credenda. **Et p̄z et his**
mltos errare di. nihil credēdū ē nisi qd̄ ē
de deo. qd̄ falsūz est simplr loq̄ndo. cū cre-
dere carnis resurrectionē nō sit de deo s̄z
de homie. et tñ est articul⁹ fidei. **Verūm lo-**
quēdo strictius nō est aliq̄s articul⁹ q̄cūqz
credit ab ecclia q̄ nō reducat ad deū medi-
ate vel imediate. cū oīa credēda sapiēt̄y
dei potentiā aut sapiēt̄iā aut bonitatē. si-
cut p̄z inuenti scripturas et creaturas zc.

Dixi tertio qz ad hoc vt homi-
nes beati sint p̄ fi-
dem. simul necesse est vt cognoscāt eius ef-
ficaciā. Est aut̄ effectus fidei p̄cipuus tri-
plex. **Primo qz deo multū placet.** **Secun-**
do qz diabolo multū displicet. **Tertio qz**
hoīb⁹ multū p̄dest. **De p̄mo d̄r Eccl. i.** **Be-**
neplacitū est deo fides et mansuetudo. **Et**
ideo placet deo. qz sine ip̄a nihil placz deo.
De b. ij. **Sine fide impossibile est placere**
deo nec uiuī. **Ip̄a enī est porta p̄ quā h̄n-**

ceps noster xps̄ intrauit ad cor hoīs. **Pri-**
us enī intrauit p̄ fidē in mentē vginis q̄z
in ventre Lu. i. **Beata q̄ credidisti. Qd̄ tra-**
ctans Aug. in lib. de v̄ginitate dicit. Bea-
tior fuit maria cōcipiēdo fidem xpi q̄z car-
nem xpi. **Paterna p̄ndq̄ras nihil marie**
p̄fuisset nisi felici⁹ xpm̄ corde q̄z carne ge-
stasset. **Itē ad tantū deo placet qz oīa q̄cūqz**
qz vult impetrat apud deū vnde centurio/
ni dictū est Matth. viii. **Sicut credidisti fi-**
at tibi. **Item animā deo despōlat **Dee. ij.****
Sponsabo te mihi i fide. **Secō diabolo**
displicet multū. qz ip̄a eū fugat **Par. vlt.**
Signa eos q̄ crediderit hec sequuntur. **In**
noīe meo demonia eijciēt. i. Jo. v. **Decē vi**
crozia q̄ viciēt mundum fides v̄ra **Heb. xi.**
Sc̄i p̄ fidē vicerūt regna. s̄. mūdū et carnis
et diaboli. **Itē fides ē lorica et scutum s̄ dia-**
boli tela. i. **Thes. v. Induti lorica fidei.** **In**
hac enī p̄sistit tota n̄ra resistētia cōtra dia-
bolū. i. **Pe. vlt. Qui resistite fortes in fide.**
Tertio fides hoīb⁹ multū p̄dest. **Nā ip̄a ē**
lucerna ad quāz in nocte h̄ v̄ite ambulat.
ij. **Cor. v. Per fidē ambulat⁹ et nō p̄ specū-**
em. **Itē p̄ ip̄am sūt hoīes habitaculū xpi**
sp̄iale **Eph. iii. Habitare xpm̄ p̄ fidē i cor-**
dib⁹ v̄ris. **Itē fides regit totā vitā hoīs in**
gr̄a dei **Abacuc. ij. Justus aut̄ ex fide viuēt**
Exponit Huilbel. de lata petra. i. vitā suāz
regit et gubernat. **Itē p̄ fidem habet beati-**
tudo vie et patrie. **De p̄ma dicit hic. **Beati****
q̄ nō viderūt et crediderunt. **De sc̄da dicit**
i. **Joh. v. Vitā habetis eternam q̄ creditis**
in noīe filij dei. **Gal. iii. Qui ex fide sunt be-**
nedicent̄ cū filiis abraam. **Dec̄ ḡ reportat**
finem salutis animarū nostrarū. vt dicit
i. **Petri. i. Unde **Joh. vi.** Omnis qui cre-**
dit in eum non pereat sed habeat vitā eter-
nam. **Sed vt hec oīa nobis proficiant**
tria sunt nobis necessaria. Primo scilicet
vt habeamus fidem rectam seu certam. ne
spiritu erroris decipiāmur. sicut de mul-
tis p̄dicit̄ Apostolus. In nouissimis di-
ebus quidam discedent a fide. attenden-
tes spiritibus erroris. i. **Thimo. iiii. Se-**
cundo vt habeamus fidem fortem. ne per
asperitates cadāmus. sicut petrus ambu-
lans supra mare. cui dicitur est. **Modice**
fidei **Matth. xiiii. Tertio vt habeamus**
fidem operosam per dilectionem. ne p̄ oci-
um euanescat. quia fides sine operibus
mortua est **Jaco. ij. Qd̄ cū habuerim⁹. cer-**

te filij dei erim? p fide vt dicit Gal. iij. 2 mo-
tem eterna euadem? 2 vita eterna atq; bea-
titudine sequemur. Quod nobis presta-
re dignetur etc.

Dñica scda p pasca. I. Ser. LXIII
Ego sum pastor

E bonus **Ioh. 1.** Quauis deus
omnipotens ab initio mundi im-
rabilis in maiestate sua apparuit in vnuer-
sa reru pductione iuxta illud **Ps. Mira-**
bilia opa tua dñe. ac p hñderit sufficient
potentia sua. sapientia 2 bonitate. tñ qz hñ
ex puaricatione diuinoz madoroz sic fuit
infectus. vt nec attederet dei potentia per
memoria. nec sapiam p rone. nec bonitate
p voluntate pna. yn qñ oblit? tantozu bo-
noz. derereliquit factorem suum. et recef-
sit a deo saluari suo. Juxta illud Deute-
ronom. xxxij. Deum qui te genuit dereli-
quist. et oblitus es domini creatoris tui.
Sz quia scriptu est. qz altissim? benignus
est sup ingratos. Qd ex eo paruit. qz licz vi-
disset hoiez sic ingru. bnificia sua sibi n sub-
traxit sz auxit 2 cumulauit. Na qz homies
nō curabāt opus creationis venit fil? dei
vt impenderet op? recreatiōis seu repara-
tionis hñane. vt sic saltē hoies maioribus
bnificijs pueri. bōitate dñā sup se aggerēt
2 eū velut bonū pastorem amarent. Appro-
pinquās igit passioni dñis. vt aias suozuz
discipuloz ad se amandū erigeret comen-
dans bonitate suaz dicit. Ego sum pastor
bonus. In qbz sbis describit bonitas di-
uina qntū ad impensaz homi pietatis de-
mentia. Impendit aut diuina bonitas hoi
triplice bōitate seu pietate fm triplex op?
sue bonitatis. Na triplex ē eius opus ma-
xime pietatis. videlicz opus creatiōis. opus
recreatiōis. et opus glorificatiōis. Scdm
hoc tria sunt p̄siderada in sbis pmissis q
diuina pietate comendat. Primo itaq; cō-
mendat diuina bonitas q ad et? essentialē
entitate 2 h p opus creationis. cū dicit Ego
sum. Scdo comendat et? immēsa bōitas
q ad eius inestimabile caritate. 2 h p opus
recreatiōis. cū dicit pastor. Tertio comen-
datur et? infinita bonitas. quo ad et? ppe-
tuā 2 interminabile iocunditate. cū dicit bo-
nus. Quo ad p̄mū op? de? dicit bonus. quo
ad scdm melior. q ad tertiu oprim? In oi-
bus aut simul p̄siderat? apparet bon? Jo

de se dicere pot. Ego sum pastor bon? etc.
Dixi primo q in sbis p̄missis comenda-
tur diuina bonitas q ad et? essentialē entita-
tatem. 2 h ex ope creationis. cū dicit. Ego
sum. Nulla creatura pot dicere veracitē istud.
Ego sum p̄ter solū deum. cui hoc pprie cō-
uenit. vt dicat. ego sum. rōne triplici. p̄-
mo ratione immutabilitatis. qz i essendo
sp idē ipse est. 2 immutabil est. **Ps. Tu autē**
idem ipse es. Tñ ipse dicit. Ego deus 2 non
mutor. 2 Jaco. s. Apud quē nō est trāsmu-
ratio. Hoc ofitetur balaam Num. xij. di-
cens. Nō est deus qñ hō vt mēnat. nec est
filius hois vt mutetur. Tñ Permenides
phs dicit. q de mobile orbem rotat. sz se
immobile p̄seruat. Istud pz in Efan. de
q dicit Heb. xij. q locū p̄nie non inuenit qñ
cū lacrimis q̄sierit Gen. xxvij. Et de anubz
ocho. ij. Bach. ij. dicit Rogabat deū a q non
erat misericōdiaz p̄secutus. Sz di. nōne Die-
re. xvij. dicit ex p̄sona dei. Si impia egerit
p̄niam sup p̄tōr suo agam 2 ego p̄niam su-
per malo qd cogitauit sibi. Et itez Ezech.
xxij. Quacuq; hora p̄tōr ingemnerit om-
nū iniquitatū suaz non recordabor. Ad qd
rñ deo. q ista mutatio nō ē in deo. sz i boie
sic mutato. Tñ volūtas diuie p̄destinatio-
nis final? semp eadē manet qntūcuq; boie
volūtas mutet. Dicendū ē q deus mutat
sniam. sed p̄siliū nūcū. Per hūc modū lo-
quit Amb. de pe. di. s. Nouit deus mutare
sniam sz interlocutoriā p̄ntis iusticie si ru-
noueris mutare vitā et mutare delictum.
Scdo deo p̄uenit esse pprie. p̄pter et? omni-
potentia. q de nihilo pot aliqd facere. 2 ab-
iectū glorificare. sicut ipse de se dicit **Isaie**
xliv. Ego sum de? 2 nō est alter. formās lu-
cem 2 creans tenebras. Tertio p̄uenit sibi
pprie esse rōne sūme benignitatis quā ofidit
in dimittendo culpā 2 cōferendo gratiam
****Isa. xliij. Ego sum q deleo iniquitates tuas****
p̄pter me. P̄uius autē entitat? p̄mo apparet
magñū bnificiū in creatiōe. vbi deus dedit
esse nature. Na licz ad potētiā p̄tinet crea-
re. bonitatis tñ est potētiā mouere 2 eā ope-
ri applicare. Tñ Aug. dicit. qz iō nos sum?
qz de? bon? ē. 2 in qntū sum? boni sum? Et
ad idem dicit Damascē. lib. ij. c. ij. Quia bo-
nus et supbonus est de?. nō est p̄crempus
suūpsus contemplatione. sed supbabū dā-
tia pietatis 2 bonitatis mor? attemptauit